

[Første næstformand.]

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 25. januar, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om moderskabsydelse og om erhvervsmæssigt arbejdende kvinders rettigheder og pligter i anledning af fødsel.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger.

Mødet hævet kl. 15²⁵.

57. møde.

Onsdag den 25. januar kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Tholstrup* til justitsministeren.

Vil justitsministeren overveje helst inden foråret at udstede en ny bekendtgørelse vedrørende forkørselsret eller vigepligt for trafikanter, der kører til, fra eller på hovedveje, og at udvide hovedvejsbegrebet til at omfatte alle gennemgående betydelige veje og gader?

Tholstrup: Foranledningen til mit spørgsmål er de mange og alvorlige ulykker, der sker ved manglende respekt for hovedvejskiltene, som nu forleden dag, da det kostede amtmand Toft livet.

Jeg ved nok, at der er nedsat en kommission til at gennemgå færdselsloven med revision for øje, men selvom denne kommission vil arbejde hurtigt, kan der dog nemt gå år og dag, før et lovforslag lægges på bordet. Spørgsmålet er da, om der ikke i

mellemtiden kan gøres noget for at indskrænke ulykkernes antal, f. eks. ved at anmode denne kommission om hurtigt at nå et resultat vedrørende tilkørslerne til hovedvejene, så vi allerede her i foråret, inden trafikken intensiveres, kan tage de rigtige regler i brug.

Når man laver færdselsregler, må man ligesom ved anden lovgivning tilstræbe, at disse bliver så rimelige og fornuftbetonede som muligt, således at alle er enige om, at de er rigtige, og overtrædelser ikke sker, netop fordi folk synes, at reglerne er ulogiske og ude af takt med den almindelige opfattelse, eller at tiden er løbet fra dem. Det går derfor f. eks. ikke an at lave et påbud om totalt stop ved alle indkørsler til hovedfærdselsårer, idet dette vil forekomme urimeligt i de tilfælde, hvor der er frit udsyn til begge sider, og hvor hovedvejen er fri. Et sådant stopforbud vil ikke blive respekteret. Det er derfor nødvendigt, at der opstilles stopskilte i en sådan højde, at de kan ses både dag og nat, ved alle udmundinger i hovedfærdselsårer, hvor der ikke er oversigt, medens man nøjes med den almindelige nedadvendte trekant, hvor der er en sådan oversigt. Men det må præciseres, at ansvaret i sammenstødtilfælde praktisk talt udelukkende hviler på den i forhold til hovedvejen til- eller frakørende eller standsende trafikant, medens den gennemkørende trafikant har retten på sin side.

En hurtig ikrafttræden af sådanne regler vil efter min mening skåne mange menneskeliv og meget materiel og samtidig gøre trafikken mere smidig, navnlig når man får udvidet det såkaldte hovedvejsbegreb til at omfatte alle hovedfærdselsårer, også i byerne. Lad os derfor få kommissionen i gang med løsningen af dette enkelte problem straks.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Spørgsmålet falder i to dele: 1) ændring af reglerne om vigepligt og 2) udvidelse af hovedvejsbegrebet.

De gældende regler om hovedvejsordningen findes i færdselslovens § 11, stk. 2, og justitsministeriets bekendtgørelse af 20. marts 1937 om hovedfærdselsårer som ændret ved justitsministeriets bekendtgørelse af 4. november 1937. Herefter kan justitsministeren efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder, forsåvidt angår bestemte gader og veje, fastsætte, at færdslen fra gader og veje, der udmunder i eller skærer dem, har ubetinget pligt til at vige eller holde tilbage for færdslen fra begge sider. Denne vigepligt eller pligt til